

מ"ת (מרכז) 44186-12-16 - מדינת ישראל נ' אורן מזרחי

מ"ת (מרכז) 44186-12-16 - מדינת ישראל נ' אורן מזרחי מחוזי מרכז

מ"ת (מרכז) 44186-12-16

מדינת ישראל

נגד

אורן מזרחי (עציר)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[30.01.2017]

לפני כבוד השופטת נאוה בכור

ב"כ המבקשת עו"ד מאיה טריגר

ב"כ המשיב עו"ד רויטל קוצר

החלטה

1. כנגד המשיב הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים, ולצידה כתב אישום המייחס לו עבירת שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") (שני אישומים).
2. על פי האישום הראשון, ביום 4.11.15 הגיעה המשיב רכוב על אופנוע לסניף בנק מזרחי טפחות ברחוב שנקר 14 בפתח תקווה (להלן: "הסניף"). המשיב החנה אופנועו בסמוך לכניסה, נכנס לתוך הסניף כשהוא לובש מעיל וחבוש קסדה על ראשו ומחזיק בשקית בידו. בהמשך התקרב לפקידה ואמר לה "נו, נו... תביאי את הכסף, זה שוד...נו מהר זה שוד...מהר...מהר המשטרה בדרך" תוך שהוא מאיים שיפגע בה. בתגובה לדבריו- הכניסה הפקידה ערימת שטרות בסך של למעלה מ-2,300 ₪ לשקית, והמשיב נטל את השקית וברח מהמקום. על פי האישום השני, ביום 24.11.16 הגיע הנאשם רכוב על אופנוע לסניף, החנה את האופנוע בסמוך לכניסה, ונכנס לתוך הסניף כשהוא חבוש בקסדה, כובע גרב על פניו ומחזיק שקית בידו. בהמשך למתואר התקרב המשיב לדלפק ואמר לפקידה "תכניסו את הכסף עכשיו...לא לגעת בלחצן מצוקה...מי שיתקרב אלי אני דופק לו כדור בראש...אל תתקרבו אני יירה במי שיתקרב אליי". בתגובה לדברים- מסרה לידי הפקידה שטרות בסך אלפי שקלים, כשבנוסף - לקח המשיב עוד אלפי שקלים מלקוחה שעמדה בסמוך לו ונמלט מהמקום עם שקית ובתוכה 20,102 ₪

3. בדיון מיום 4.1.16 נחלקו הצדדים בנוגע לקיומן של ראיות לכאורה בבסיס הבקשה למעצרו עד תום ההליכים של המשיב.

4. מטעמי ב"כ המבקשת עולה כי קיימות ראיות לכאורה בתיק כנגד המשיב, בדמות עדויותיהם של עובדי הבנק ולקוחות שנכחו במקום ומתארים את השוד ותיאור פרטי השודד, מצלמות אבטחה המתעדות את הגעתו של האופנוע לבנק ואת השוד עצמו, מצלמות אבטחה באישום השני מהן ניתן לראות את השודד רכוב על אופנוע מ.ר. 17-761-79 שנתפס ונמצא בשימוש המשיב, חוות דעת מעבדה ביולוגית לפיה דנ"א שנמצא על הקסדה של השודד ונעליים שנמצאו בסמוך לסניף בנתיב הבריחה של השודד זהה לדנ"א של המשיב, ולבסוף- שתיקת המשיב בחלק ניכר מחקירתו המהווה חיזוק לראיות התביעה.

בשני המקרים מדובר באותו סניף בנק, כמעט באותו תאריך- כעבור שנה, ובכל פעם נכנס המשיב כשהוא חבוש קסדה, נותן לטלר שקית ודורש כסף תוך השמעת איומים.

לאחר מילוי השקית בכסף- נמלט מהמקום באמצעות האופנוע.

לגבי האירוע הראשון- קיימת עדותה של מיכל דרורי המציינת את פרטי הלבוש של השודד המגובים בסרטי אבטחה, תיאור הקסדה בצבעי אדום שחור- בהתאם לתמונה של הקסדה שנתפסה בסמוך לביצוע השוד הראשון, בחניה סמוכה, ביחד עם נעליים.

על גבי הקסדה באדום שחור יש לו סלופיפ מודבק- סימן המופיע בקסדה בסרטוני האבטחה עם עיגול שחור על הקסדה.

על הקסדה וגם על הנעליים יש דגימות DNA של המשיב עצמו.

יש עדויות הסיירים שמצאו את הנ"ל, עדותו של דסני דינקו, סיר בניקים, שראה את הקסדה זרוקה בכניסת החניון. ישנו שביל בין החניון למקום השוד, אמנם המרחק לא צוין בדו"חות הפעולה - אך בעדותו של דינקו מצוין שמדובר בסמוך למקום. הוא מפרט כי ראה את הקסדה זרוקה בכניסה לחניון, וצילם אותה כי נראה לו מוזר האופן בו הייתה מונחת. התמונה מוצגת לפקידות הבנק, והן מאשרות שזו הקסדה שחבש השודד.

זיהוי הקסדה מתבצע גם על בסיס סרטוני האבטחה בהם רואים בבירור את הקסדה על ראשו של השודד. על הקסדה ועל הנעליים נמצאו DNA של המשיב.

בזמן ביצוע השוד הראשון שמו של המשיב לא היה במאגר כיוון שפרטיו בדיוק הוצאו ממנו בשל התיישנות. ואולם - לאחר השוד השני, ולאחר שזוהה האופנוע ששימש לשוד לפי מ.ר. של האופנוע- הגיעה המשטרה למשיב. רק לאחר שהגיעו למשיב באמצעות האופנוע - זוהה ה- DNA כאותו DNA מהשוד הראשון בשנה קודם לכן. האופנוע הוא בבעלות אחיו של המשיב - הכלוא בשל שוד בנק. המשיב הוא שמתמש באופנוע בפועל ומחזיק במפתחות, והוא חונה מתחת לביתו ונוסע בו מדי יום.

המשיב עומת עם העובדה ש- DNA שלו נמצא על הנעליים והקסדה - לגבי הנעליים הוא שומר על זכות השתיקה כמו בהרבה מקרים ולא משתף פעולה בחקירות באופן המחזק את טענות התביעה.

לגבי ה- DNA על הקסדה אומר הנאשם - "יכול להיות..." (שורה 176 מחקירתו הראשונה מיום 7/12/16). הוא טוען שהוא עובד בחברת שליחויות, ולכן יש DNA שלו על חצי מהקסדות בפתח תקווה. טענה זו נבדקה, והשוטר מיכאל פרימה כותב מזכר ומציין כי ביקר במקום עבודתו האחרון של הנאשם, שם נמסר לו שאין ארון קסדות, וכל שליח מביא קסדה מהבית.

לגבי האישום השני - הן במצלמות אבטחה בסמוך לסניף ובאזור, ניתן לראות בבירור את השודד מגיע ואת פרטי לבושו כאשר הוא לובש מכנס חאקי ומעיל ייחודי כמו גם את מספר רישוי האופנוע.

טביעות אצבע נלקחו מהדלפק, ואינן של המשיב.

הקישור בין האופנוע למשיב נעשה ע"י כך שהוא נצפה בזירה בדקות סמוכות לשוד, הוא היה בקרבת מקום עם אותם פרטי לבוש שהשודד לבש בתוך הבנק. המשיב נשאל מי משתמש באופנוע ולגבי חלק מהדברים הוא שומר על זכות השתיקה. כמו כן עונה "מי משתמש בקטנוע?- אני מדי פעם" (חקירתו הראשונה לעמוד 4, שורה 107).

כשנשאל מתי פעם אחרונה השתמש בקטנוע הוא שומר על זכות השתיקה ומבקש לא לענות.

גם גיסתו, הנשואה לאחיו מעידה שמי שמתמש באופנוע זה המשיב עצמו.

בחקירותיו עונה באופן סלקטיבי, וכשנשאל לגבי מקום הימצאו בעת השוד- הוא מתחמק או שבכלל לא עונה.

מבדיקה עולה שהמשיב לא עבד בזמן השוד.

מצלמות האבטחה המתעדות גם את הבנק, את התנועות ברחוב ואת האופנוע ועליו האדם שלובש את הבגדים, גם לגבי הסמיכות בזמן ובמקום, לא משאירות ספק באשר לזהותו של המשיב כשודד.

בשוד בנק אחר שבוצע ע"י אחיו של הנאשם, נתפסה בסמוך חולצה שעליה DNA של המשיב.

בגלל העובדה שלמשיב יש אחים המעורבים בפעילות דומה והאופנוע שייך לאחד האחים, נבדקו כל האחים שמא אח אחר הוא זה שביצע את השוד, על אף שה-DNA של הנאשם נמצא בסמוך לאירוע ועל אף שתיקתו: לגבי אחיו תומר מזרחי - הוא יצא מהארץ בזמן האישום הראשון והשני.

לגבי רחמים מזרחי - הוא עצור מיום- 18/5/2015 ועד היום. לא נבדק אם יצא לחופשות.

לגבי ארז מזרחי - בזמן השוד השני הוא עצור מיום- 20/12/2015 ועד היום, ובזמן האירוע הראשון הוא נשלל בשל נתוני גופו שאינם דומים לסרטוני האבטחה, בהיותו בעל מבנה גדול ומלא.

מבדיקה של מעצרי האחים עולה כי הם במעצרים ללא חופשות כלל - לפי נתוני שב"ס.

לא נבדקו מידות הנעליים.

השודד היה חשוף בידי ונגע בשדכן באמצעותו איים על הפקידה, אך לא נמצאו ט"א עליו או דנ"א. נמצא ט"א על הדלפק בלבד.

משנשאל המשיב לעניין האפשרות שמא אחר לקח את האופנוע ונסע עליו- בחר לשתוק. הוא לא מוסר מי השתמש באופנוע, אומר שהוא משתמש בו, וגם גיסתו אומרת שרק הוא משתמש בו. בנוסף, הוא מעיד שאולי נסע עליו ביום האירוע כדי לחפש עבודה.

כבר באירוע הראשון ניתן לראות כי המשיב זורק פרטים שיכולים לזהות אותו, קסדה ונעליים, ולכן העובדה לפיה לא נמצאה הקסדה בביתו לא מחלישה את הראיות נגדו.

לעניין עילת המעצר - מדובר בשני מקרי שוד, כשהמשיב משתמש באיומים תוך כדי ביצוע השוד.

אומנם לא היה שימוש בנשק, אך עובדי הבנק והנוכחים חשו מאוימים, וזאת כאשר הנאשם מחזיק ידיו בתוך הכיס וזה היה נראה כאילו יש לו אקדח בכיס, לצד העובדה שמאיים שירה בהם בהתאם לעדויות הפקידות בנק.

בשל האופן הדומה בו בוצעו שני האירועים, כל אישום מחזק את משנהו, לרבות- כיסוי לוחית רישוי עם שקית, מסירת שקית לטלר לצורך השוד ואיום על הפקידים, אותו סניף, ואותה פקידה.

נסיבות אלה מלמדות על העדר מורא ומקום עילת מעצר.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

5. מטעמי ב"כ המשיב עולה כי אין חולק לגבי התרחשותם של מקרי השוד המתוארים, אך המשיב לא ביצעם.

יש עוד DNA על החולצה השייך למישהו אחר. את המעיל לא מצאו.

האופנוע לא רשום על שמו של המשיב.

בתיק זה "נתפרו" הראיות כדי להתאים למשיב - החוקר כותב זכ"ד לפיו הוא צופה בדיסקים ומזהה את פניו של הנאשם מעבר לקסדה, למרות שמהדיסקים לא ניתן לזהות את המשיב.

מרגע שהוחלט כי המשיב הוא השודד- אף אחד לא נחקר כחשוד בתיק זה, כגון לקוח הבנק שנמצא ט"א שלו, יתר אחי המשיב, שלא נבדקה יציאתם לחופשות מהכלא באותם זמנים. אף לגבי האח הנוסף של המשיב שלא שהה במעצר - לא נבדק הדבר למעט חקירת אשתו, שהיא בעלת אינטרס, ונבדק מקום עבודה אחד לעניין הקסדות, שעה שהמשיב עובד מזה שנים רבות כשליח באותו אזור תעשייה.

ה-DNA שנמצא לא נמצא ע"י שוטרים והמקום לא צולם, הפקידות מזהות את הקסדה שתמונתה נשלחה אליהן ע"י סייר הבנקים- אך זה אינו זיהוי.

ה-DNA של המשיב ממילא נמצא על חפץ נייד כך שיכול להיות שאחר חבש את הקסדה באותו יום, ביצע את השוד ו-DNA שלו לא נמצא על הקסדה, אלא רק של המשיב.

לפי הסוליה של הנעליים שנתפסו -ניתן לראות כי אין מתאימות לנעל הנראית בסרטונים על רגלי השודד.

ההסבר של הנאשם הוא שאחרים יכלו לנעול את אותם נעליים, כיוון שחי בבית עם עוד אנשים, ובכלל זה- אחיו.

בנוסף, בשוד אחר נתפסה בסמיכות חולצה ועליה נתפס DNA רק של המשיב, אך התברר שהמשיב לא ביצע את השוד, אלא אחיו, ו-DNA של אחיו לא היה על החולצה.

השודד לא חבש כפפות, ובבנק נמצאו ט"א של אחר נוסף לפחות- שהינו לקוח הבנק, ושלא נחקר.

למרות שהופנה איום באמצעות שדכן שנשאר במקום- ט"א לא נבדק על השדכן, אלא רק מהדלפק וכן לא נמצא דנ"א של המשיב על השדכן האמור, למרות שכלל שהחזיק בו והזיע היה צריך להימצא.

גם מבנה המשיב הוא של אדם מלא, כ-80 ק"ג, בגובה 1.80, ואינו מתאים לתיאור פקידות הבנק.

בנסיבות אלה, אין איכוני טלפון, אין ט"א של המשיב, אין זיהוי של אנשים, יש חפץ נייד שכל אחד יכול לחבוש, ואין כל ראיה הקושרת את הנעליים שנמצאו במקום לאירוע.

על כן - לא מן הנמנע כי השוד בוצע ע"י אחרים, שלנאשם יש אינטרס לא להפליל אותם.

הוא שיתף פעולה באופן מלא, אולם במעצר הימים עבר מסכת עינויים ושהה בתחנות המשטרה עד 12 בלילה, ולכן הפסיק לשותף פעולה לאור היחס המזלזל, כמו גם תחושה ברורה כי החוקרים הולכים בקו אחד ברור - שהוא מבצע השוד.

מדובר הוכנס לתא וזה בחיסיון כנראה כי זה לטובת ההגנה.

הטלפון של המשיב היה פעיל בימים ובשעות שבוצעו השודים אבל לא בבנק.

הביגוד - לא נמצא בביתו. נלקח מכנס ברמודה שנמצא שבכל בית בצבע בז' עם כיסים, נטען כי השוד לבש אותו, אך בדיסק רואים שבברמודה יש שרוכים נופלים שאינם קיימים באלה שנלקחו מביתו.

המעיל שנלבש שהוא ייחודי עם פסים בצבע כתום - לא נתפס בביתו.

לא מן הנמנע כי המשיב לא היחיד שרכב על קטנוע ביום השוד, כשהאיכון מראה שהוא לא בבנק.

השוד הרבה יותר גבוה מהמשיב, ויותר צנום. וממילא אין ראיה אחרת כי זה הוא.

יש DNA של המשיב על החולצה של המשיב שבוצע באמצעותה שוד בבנק אחר, שלא על ידו.

מדובר במשיב נעדר עבר פלילי, שלראשונה בחייו שוהה במעצר כבר חודש ימים.

בנסיבות אלה, יש לשחררו ללא כל תנאי ובחתימה על ערבויות בלבד לצורך התייצבות בבית המשפט.

6. דיון והחלטה

לאחר שנדרשתי למכלול חומר החקירה בתיק, לגבי שני האישומים המיוחסים למשיב, הגעתי לכלל מסקנה לפיה קיימות ראיות לכאורה בעניינו.

בבש"פ 8087/95 זאדה נגד מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, הוגדרה טיבה של הראיה לכאורה ע"י בימ"ש העליון כדלקמן-

"קיים הבדל מהותי בין "ראיה לכאורה" הדרושה למעצר עד תום ההליכים לבין "ראיה רגילה" (או "ראיה מוחלטת") הדרושה להרשעה או לזיכוי. "ראיה לכאורה" היא מטבעה ראיה גולמית. היא טרם עברה את כור ההיתוך של ההליך הפלילי. ... "ראיה לכאורה" היא אפוא ראיה אשר טמון בה פוטנציאל ראייתי, אשר יוצא מהכוח אל הפועל בעתיד, בסיום ההליך השיפוטי. בעוד שראיה "רגילה" נבחנת בסיום ההליך השיפוטי, מתוך הסתכלות מן ההווה אל העבר, הרי הראיה "לכאורה" נבחנת בתחילת ההליך השיפוטי או במהלכו, מתוך הסתכלות מן ההווה אל העתיד. הערכתה מבוססת על הסיכוי הטמון בחיק העתיד להפיכתה לראיה רגילה. מהותה של הראיה לכאורה היא אפוא פוטנציאל ההוכחה הטמון בה. פוטנציאל זה יוצא מהכוח אל הפועל במהלך ההליך השיפוטי, לאחר חקירה ראשית ונגדית ולאחר קביעת אמינות ומשקל... השאלה אשר בית המשפט מציב לגביה היא בדבר טיבה כראיה פוטנציאלית... אכן, "ראיות לכאורה" מחייבות תמיד הערכת סיכויים בדבר התפתחות עתידה, וזאת על רקע המכלול הקיים כבר עתה, ובעיותי המובנות... "ראיות לכאורה להוכחת האשמה" הן אפוא ראיות גולמיות אשר לגביהן קיים סיכוי סביר שעיוות במהלך המשפט - תוך בחינתן בחקירות, בקביעת אמינות ומשקל - יוביל לראיות (רגילות) אשר מבססות את אשמת הנאשם מעל לכל ספק סביר... אכן, אין זה ראוי לעצור נאשם אלא אם כן קיים סיכוי סביר שהראיות הקיימות נגדו, לאחר שיעברו את כור ההיתוך של ההליך הפלילי, יש בכוחן להוכיח את אשמתו. אם חומר החקירה אינו מטיב זה, אין זה ראוי לשלול את חירותו של הנאשם..."

בעניינינו, אין חולק כי בשני האישומים מדובר במקבץ ראיות נסיבתיות, על כן יש לבחון האם יש בראיות נסיבתיות אלה פוטנציאל ראייתי להרשעה בתום הליך שמיעת הראיות.

אודות מהותן של הראיות הנסיבתיות בשלב מעצר עד תום ההליכים עמד בימ"ש זה באריכות בפרשת מרי פיזם במ"ת (מרכז) 10948-09-08 מדינת ישראל נ' מרי בת ז'אן פיזם (פורסם בנבו, מיום 27.1.09). וכך מובא לעניין זה (הדגשים במקור - נ.ב.)

דין של ראיות נסיבתיות הוא דין מיוחד. בבש"פ 2512/96 מדינת ישראל נ' נסאסרה, פ"ד נ(2) 101, 104 (1996) שנינו מפי כב' השופט זמיר לאמור:

"... כידוע, ראיות נסיבתיות עשויות להספיק לצורך הרשעה, אם הן מובילות בהכרח למסקנה הגיונית כי הנאשמים אכן ביצעו את העבירות המיוחסות להם. לפיכך השאלה היא אם, במקרה זה, זו אכן המסקנה העולה בהכרח מן הראיות, או שקיים הסבר סביר אחר לעובדות העולות מן הראיות. ברור כי התשובה תלויה במידה רבה בניסיון החיים ובשכל הישר של השופט".

כללי היסוד הנוהגים לעניין הרשעה בפלילים על יסוד ראיות נסיבתיות נסקרו על ידי כב' השופט א' א' לוי בע"פ 4656/03 מירופולסקי נ' מדינת ישראל, לא פורסם, [פורסם בנבו], ניתן ביום 1.12.04, כדלקמן:

"הרשעתם של המערערים מתבססת, רובה ככולה, על ראיות נסיבתיות, שבחינתן ושרטוט התרחישים האפשריים העולים מהן נסמכים על ההיגיון, על השכל הישר ועל ניסיון החיים. כידוע, אין משקלן של ראיות מסוג זה נופל מכוחן של ראיות ישירות, ובלבד שלא ניתן להסיק מהן אלא מסקנה הגיונית אחת המקימה יסוד להרשעה. אף לא נדרש כי כל אחת מן הראיות הנסיבתיות בפני עצמה תוביל להרשעה, ודי בכך שכל הראיות יחד כאשר הן משתלבות זו בזו מעשה-פסיפס, יצביעו על הנאשם, וברמה הנדרשת בפלילים, כמבצעה של העבירה ... ככלל, משניתן לספק למסכת הראיות הנסיבתיות הסבר חלופי, המתיישב עם חפותו של נאשם, אין די בראיות אלה לצורך הרשעתו. אולם, לא סגי בקיומו של הסבר תיאורטי ורחוק. כידוע, מידת ההוכחה הנדרשת בהליך הפלילי אינה של ודאות מוחלטת, אלא 'מעבר לספק סביר', ומכאן מתחייב כי כדי לאפשר לנאשם את פתח המילוט לו הוא נזקק, על התרחיש החלופי להיות מבוסס וסביר דיו ..."

בהמשך פרשת פיזם הנ"ל, מפנה בימ"ש לשלושת השלבים שנקבעו בפסיקה המהווים את תהליך הסקת מסקנות מפלילות מראיות נסיבתיות, לפיהם- בשלב ראשון נבחנת כל ראיה נסיבתית בפני עצמה כדי לקבוע אם ניתן להשתית עליה ממצא עובדתי; בשלב שני, נבחנת מסכת הראיות כולה לצורך קביעה האם היא מערבת את הנאשם בביצוע העבירה, תוך הערכה מושכלת של הראיות, ניסיון החיים והשכל הישר. לעניין זה נקבע כי המסקנה המפלילה עשויה להתקבל גם מצירופן של כמה ראיות נסיבתיות, אשר כל אחת בנפרד אמנם אינה מספיקה לצורך הפללה, אך משקלן המצטבר מספיק לצורך כך. בשלב שלישי, מועבר הנטל אל הנאשם להציע הסבר העשוי לשלול את ההנחה המפלילה העומדת נגדו העשוי להותיר ספק סביר ביחס להנחה המפלילה אותו (ע"פ 9372/03 פון ויזל נגד מדינת ישראל, פ"ד נט(1) 745).

נקבע בפסיקה כי כבר בשלב זה של הליך המעצר עד תום ההליכים, רשאי בימ"ש להסתמך על ראיות נסיבתיות. במ"ת (חי') 30306-08-13 מדינת ישראל נ' רון עוזיאל (פורסם בנבו, מיום 31.10.13) דן בימ"ש מחוזי בחיפה בסוגיית בחינת ראיות נסיבתיות לכאורה בגין עבירת שוד. וכך נקבע שם (ההדגשות שלי-נ.ב.)-

"...אין מחלוקת כי במקרה זה אין ראיה ישירה הקושרת את המשיב למיוחס לו אלא מדובר בשילוב של ראיות נסיבתיות, מיותר לציין כי אין מניעה להסתמך על ראיות נסיבתיות גם בשלב זה ואפנה להחלטתו של כב' הש' נ' הנדל: "ראיות נסיבתיות מוצלחות בסיום המשפט, נשענות על שתי קומות. הראשונה - ראיות מסוימות הוכחו מעל לכל ספק סביר. השנייה - של אף שראיות אלו אינן ישירות, השתלבותן ביחד יוצרת פסיפס המוביל לתוצאה הגיונית אחת והיא הרשעת המשיב. מה המצב בראיות לכאורה? באשר לקומה הראשונה, יש לבחון האם כל אחת מהראיות לכשעצמה הוכחה לכאורה. באשר לקומה השנייה, העניין מורכב. תיתכנה שלוש אפשרויות. הראשונה - הראיות לכאורה הנסיבתיות מובילות לתמונה ברורה של תוצאה הגיונית אחת. אם כך, כמובן, עמדה התביעה בנטל. השנייה - הראיות לכאורה הנסיבתיות אינן מובילות למסקנה מרשיעה אחת, גם אם יינתן להן מלוא המשקל, ואף בהערכה שכך יהא לאחר סיום ההליך העיקרי. היה וכן, לא עמדה התביעה בנטל המקדמי לגבי אותה עבירה. השלישית - עניינה כולל גם מעין מקרה גבול. הראיות לכאורה הנסיבתיות עשויות, לאחר שיעובדו בהליך המשפטי, להביא להרשעת המשיב, וזאת ברמה של סיכוי סביר להרשעה. אם כך, עמדה התביעה בנטל הנדרש בהליך הביניים של מעצר עד תום ההליכים...באפשרות השלישית, יש לשאול ככלי עזר: "מה הוכח שלא באופן ישיר?". למשל, האם יש אפשרות שהמשיב כלל לא היה בזירה וזיקתו בנויה על ראיות נסיבתיות (מצב א')? או שמא, הימצאותו בזירה בנויה על ראיות לכאורה, ומידת מעורבותו נסובה סביב ראיות נסיבתיות (מצב ב')? אין באמור לקבוע כי במצב א' יש לשחרר בעוד במצב ב' יש לעצור, אלא אלו שיקולים רלוונטיים בבוא בית המשפט להכריע במקרה גבול של ראיות נסיבתיות לכאורה" (בש"פ 5588/12, בש"פ 5589/12, בש"פ 5645/12, בש"פ 5646/12 ניאמצ'יק נגד מדינת ישראל (24.9.2012)...."

יש לציין כי בעניין רונן עוזיאל כנ"ל - נקבע קיומן של ראיות לכאורה חרף העדר ראיות פורנזיות כגון טביעות אצבע או DNA בזירות האירועים, הקיימות בענייננו בנוסף על ראיות נוספות הקושרות את המשיב לאירועים כפי שיפורט להלן. עם זאת, לאור ההבחנות הנ"ל של כב' הש' הנדל- הרי שענייננו הוא בקטגוריה השלישית, ב"מעין מקרה גבול" כהגדרתו, בו קיימות ראיות נסיבתיות הקושרות את המשיב למקום האירוע ולסביבתו, ומשקלן של אלה יישקל בהתאם לתמונה כולה.

לשם כך, יש לפנות לסקירת את התשתית הראייתית הלכאורית המונחת בביס תיק זה.
א. לגבי האישום הראשון

לגבי אישום זה, קיימות עדויות של מספר עובדי בנק ולקוחות ששהו במקום בעת האירוע, לצד ממצאי דנ"א. מהודעתה של מיכל דרורי פקידת סניף הבנק עולה כי הגיע בחור עם קסדה על הראש, אמר לה תביאי את הכסף, נתן לה שקית, ואמר לה לשים בה את הכסף זה שוד.

הוא הרים שדכן על הדלפק כיוון שהייתה עדיין בשוק ואיים לזרוק עליהן בתנועת איום. מילאה לו את השקית בשטרות, והוא ברח.

מתארת קסדה בצבע שחור אדום, מעיל אופנועים באותם צבעים, את פניו של השודד לא ראתה. תארה כי הוא לא שמן ולא רזה מידי לפי הקול מעריכה כי הוא כבן 20-30. לא לבש כפפות.

כמו כן מתארת כי היה סלוטייפ בצד ימין של הקסדה.

מעדותו של דסלון דינקו, סיר הבנקים באזור פ"ת, עולה כי הגיע לסניף ביחד עם אנדריי שותפו לאחר שקיבלו קריאה אודות לקוח שמתלהם בבנק.

כשהגיעו למקום נאמר לו כי היה שוד ע"י אדם חבוש קסדה שעלה על אופנוע ורכב לחניון העפר הסמוך לסניף.

אנדריי החל סריקה של המבנים מבחוץ, והוא עצמו החל סריקה בהיקף רחב יותר על גבי האופנוע.

כשהגיע לסוף השביל בחניון, נענה בשלילה ע"י עוברי אורח אם ראו קטנוע חבוש קסדה שיצא מהמקום.

מצא קסדה זרוקה בחניון ולידה שקית ירוקה שבאמצעות חתיכה ממנה הרים את הקסדה, אך נגע בפלסטיק בה, שם בארגז האופנוע, ולקח אותה לסניף- שם הניח אותה בחדר צדדי והורה לאנשים לא לגעת בה.

מתיאור השודד שקיבל מעובדי הסניף עלה כי מדובר בבחור צעיר, בעל חזות מזרחית, מעיל שחור עם פסים אדומים שעלה על קטנוע עם ארגז (אחד אמר לו ירוק, שני אמר לו שחור). נראו בהלם מהמקרה.

צילם את הקסדה בנייד שלו (מציג תמונה של הקסדה בנייד- כשהפלסטיק מגן רוח כלפי מטה והיא עומדת על הרצפה). מעיד כי נראה לו מוזר שיש קסדה שנראית כאילו מישהו הניח, עומדת ישר כמו בתמונה, ולא זרוקה. את התמונה שלח לאנדרי בנייד- שהראה לפקידות בסניף, והן זיהו את הקסדה ככזו ששייכת לשודד. מהודעתו של אנדרי לזרוב, סייר הבנקים הנוסף, עולה כי ביחד עם הסייר הנוסף קיבלו קריאה של לקוח מתפרע בסניף והגיעו למקום. כשנכנסו למקום ראו עובדים בלחץ רב וכמה עובדים שהיו מחוץ לסניף הצביעו לכיוון חניון עפר שסמוך לסניף. העובדים סיפרו להם כי היה שוד והעובדות תארו שהשודד היה עם קטנוע או אופנוע והייתה לו קסדה. כמו כן תארו מעיל שחור-אדום.

הם יצאו לסריקה באזור ודסלון, הסייר הנוסף, התקשר ומסר שמצא קסדה ושלח תמונה בנייד. העד חזר לסניף ושאל את העובדים האם זו הקסדה שהייתה לשודד ונענה בחיוב. בהמשך דסלון הביא את הקסדה לסניף. העובדים אמרו כי השודד היה לבד ונסע לבד ע"ג האופנוע לכיוון חניון העפר, ותארו אופנוע עם ארגז מכוסה בשקית ירוקה או אפורה. זוכר כי דסלון סיפר לו שליד הקסדה הייתה שקית ירוקה או אפורה, אינו זוכר. מעדותה של פזית לאופר, אחת מעובדות הסניף, עולה כי הגיע אדם עם קסדה וכאילו התנפל על העמדה בזמן שיש לקוח בתור. היא ביקשה ממנו להוריד את הקסדה ולא התייחס וראתה כי הוא אומר לפקידה "נו, נו, תביאי את הכסף זה שוד" ואיים על הפקידה בשדכן, שמו לו כסף מזומן בשקית, והוא ברח מהמקום.

מתארת כי השודד היה עם קסדה בצבע שחור אדום שהייתה סגורה, מעיל בצבע שחור אדום, בחור ממוצא מזרחי, מבנה גוף בינוני בסביבות גיל ה-30.

מעדותו של אייל סימן טוב, אחד מעובדי הסניף, עולה כי מתאר את השודד עם קסדה על הראש בצבע שחור אדום, לבש מעיל אופנוע, מבנה גוף קצת מוסתר ע"י המעיל אך מעט גבוה ומעט רחב. קשה לו להעריך גיל אך נראה כבן 30-40.

כמו כן בחומר החקירה קיימים צילומי הקסדה שנמצאה בצבע אדום שחור, עם סלוטייפ בצד (מסומן כ"ו), וסימן אליפטי על המשקף של הקסדה, באופן שנצפה במצלמות האבטחה ע"י השוטר מיכאל אפרימה (מסומן כ"ה). עוד עולה מדו"ח צפייה במצלמות האבטחה מאת רס"מ נויט עסיס כי השודד נראה מגיע לסניף עם אופנוע, כששקית ירוקה עוטפת את מיקום ארגז האופנוע, נכנס לסניף, ליד הדלפק נראה כשהוא חבוש בקסדה בצבע אדום- שחור, שבקדמתה יש סמל עגול בצבע כסוף בכיתוב שחור, ובהמשך- יוצא בריצה מהסניף, ונוסע עם האופנוע מהמקום.

מדו"ח הפעולה של רס"ל אדוארד עמרי עולה כי בסריקה בחניון העפר מכיוון רחוב שנקר- בו הסניף- לכיוון רחוב האופן הבחין בנעליים (סניקס) בצבע כחול ובסוליה עם פס לבן זרוקות במקום, ונראה כי הן לא נמצאות שם הרבה זמן (מסומן א). ליד הנעליים הבחין בשקית זבל ירוקה קרועה ששימשה על פי החשד ככיסוי לארגז האופנוע של השודד.

מתמונות הנעליים שנתפסו -עולה כי מדובר בסניקס בצבע כחול כהה עם סוליה לבנה (מסומן נ"ז).

ב. לגבי האישום השני

מחקירתו הראשונה של המשיב - עולה כי לא עובד כרגע, ולא מתפרנס. לא עובד מזה תקופה ארוכה, לא מקבל קצבת דמי אבטלה ו/או קצבה אחרת.

כשנשאל אם יש לו חובות- מבקש לשמור על זכות השתיקה (הצהיר על כך פעמיים קודם לכן אך ענה על שאלות). בהמשך מוסר כי יש נגדו הליך הוצאה לפועל בגין חובות בסך 300,000 ₪.

בעת שנשאל כיצד מתנייד ממקום למקום אם אין ברשותו רכב - מבקש לעצור את החקירה ולהתייעץ עם עורך דין. המשיב מוסר כי הוא משתמש מידי פעם בקטנוע בעל מ.ר. 17-761-79, וגם אחיו, אבל הוא עצור.

כנשאל ב"רחל בתך הקטנה" לגבי תאריך 12.11.16 - מסר כי רק הוא רכב על הקטנוע הנ"ל.

כשמוטח בו כי נראה ביום 24.11.16 בפתח תקווה רוכב על הקטנוע הנ"ל, לא הכחיש, וטען כי מחפש עבודה, וזה ייתכן. כשצופה בסרטון האבטחה- טוען כי לא זוכר אם היה בפתח תקווה באותו יום, מכחיש כי זה הוא, ומכחיש שיש לו קסדה כזו. כמו כן טוען כי ייתכן והאופנוע נגנב או מ.ר. זויף. טען כי בקושי מזהה את האופנוע.

לא יודע אם זה הוא נהוג על האופנוע בסרטון, ובהמשך טוען כי זה לא הוא.

אף משהוצגה לו הקסדה- טוען במפורש כי מעולם לא הייתה לו קסדה כזו אבל ייתכן ועבד בחברת שליחויות וכל פעם קיבל קסדה אחרת מהמעביד.

את הדנ"א שעל הקסדה- מסביר בכך שבגלל שהחליף עבודות בעשרות שליחויות אז החליף הרבה קסדות.

מחקירתו השנייה של המשיב עולה כי שומר על זכות השתיקה בחלק מהחקירה, ובחלקה אינו יודע להסביר את הדנ"א שנמצא על הנעליים שנמצאו בסמוך לזירת האירוע.

בשלב זה אף טוען כי אינו מעוניין לדבר. חוזר על כך שעבד בשליחויות כל חייו, וטוען לחפות.

מעדותו של יצחק עוז, חברו של המשיב, עולה כי יודע שמצוי בחובות בהוצאה לפועל וכי האופנוע שלו מעוקל, ועל כן לא יכול לעשות העברת בעלות לאופנוע- מסוג סאן יאנד 125- אותו קנה ממנו לפני שנה.

בעקבות כך, אמר לו המשיב לפני כחודשיים שלושה כי הוא "הולך לעשות גניבה או פריצה" לא זוכר מילים מדויקות. העד מוסר כי המשיב אמר זאת פעם פעמיים בעבר, אבל הוא לא התייחס לכך ברצינות.

עוד מעיד כי למרות שהאופנוע אצלו במשך כשנה -המשיב נהג עליו לעיתים.

מעדותה של שרית מזרחי, אשת אחי המשיב, עולה כי מתגוררת אצל המשיב כ-3 שנים כיוון שאין לה אפשרות לשכור דירה. בתקופה האחרונה מעידה כי המשיב לא עבד, ולא בקביעות בפיצה. הקטנוע אינו של המשיב אלא של אחיו- תומר. גם הדירה שייכת לתומר שמתגורר בחו"ל. מאשרת כי המשיב משתמש בקטנוע. מעידה כי ראתה ברשותו רק קסדה שחורה חלקה. מעדותה של אריאלה סיסו, עובדת הסניף, עולה תיאור של השודד כחובש קסדה סגורה בצבע שחור והמשקף השחור מכסה- כך שלא ניתן לראות את פניו, לבש מעיל רוח. הוכנסו לו לשקית סך של ₪ 10,700 במזומן. בהודעתה השניה של מיכל דרורי, עובדת נוספת בסניף, מתארת את השודד כחובש קסדה- משקף פתוח מורם על הפנים אך הייתה מן גרב שחורה שכיסתה את הפנים עד העיניים. במהלך האירוע בו שמה את הכסף בתוך שקית שנתן לה אמר השודד "שימי מהר" וכן "אני אזמבר את הבנק שזימבר אותי" וכי "אל תתקרבו אני יורה במי שיתקרב אליי". מתארת אותו בגובה ממוצע, טיפה שמנמן, לבש מעיל רוח עם פס לרוחב בצבע כתום זוהר ולבן על רקע כחול כהה. הקסדה הייתה בצבע לבן ביחד עם צבע כהה. שוללת כי היה עם מבטא אלא נשמע ישראלי לחלוטין. מעדותה של סיגל קולמן, לקוחת הסניף, עולה כי בעת שהמתינה בתור בבנק הגיע השודד. מתארת אותו כבחור עם קסדה על הראש בצבע אפור כהה, חלק קדמי מורם, היה לו מין כובע גרב ומשקף כהה של החלק הקדמי של הקסדה להגנה מפני השמש. שוללת שהיה לו מבטא כלשהו. הפנים נראו שחומות, חושבת שלבש מכנס ג'ינס ומעיל שחור אך לא בטוחה, גובה ממוצע מבנה גוף בריא. מחוות דעת מומחה בנוגע לדגימות דנ"א עולה כי דנ"א של המשיב נמצא על הקסדה והנעליים שנתפסו במקום סמוך לסניף מיד לאחר השוד (מסומנים פ"ג, במ/2-במ/3). עם זאת עולה כי מבחינת הקסדה- התקבלו פרופיל דנ"א שונים שמקורם בשני פרטים לפחות, כשבתערובת זו הפרופיל הבולט הוא של המשיב. כמו כן מזכ"ד של מיכאל אפרימה עולה כי נתפס מכנס מהמשיב הנראה דומה לזה שלבש השודד במצלמות האבטחה לגבי האישום השני, אך אינו יכול לקבוע אם מדובר באותו מכנס, אם לאו (מסומן פ"א).

נראה כי השודד חבוש קסדה שחורה עם פסים כסופים רחבים, נכנס לבנק ונמלט על גבי קטנוע קטן ללא ארגז, לבוש מכנסי ברמודה בצבע בז' עם כיסים, וקפוצ'ון עם פס ורוד רחב באמצע (מסומן נ"א). גם צילומים נראים הדברים (מסומן פ"ג).

מרשת מצלמות אבטחה שונות לאורך המסלול של הקטנוע- עולה כי השודד נראה בשעה 14:03-14:04 חולף עם הקטנוע בדרך לסניף הבנק, עם אותם פרטי לבוש של השודד לוחית זיהוי קטנוע מספר 17-761-79 שרשום ע"ש ארז מזרחי- אחי המשיב, ארז כלוא בגין שוד בנק, והמשיב נבדק ע"י שוטרים ביום 12.11.16 כשהוא רוכב על האופנוע הנ"ל.

עוד עולה מהמצלמות כי השודד בסניף הבנק לבש קסדה שחורה פס כסוף חוצה אותה בחלקו העליון לבוש מעיל קפוצ'ון כהה עם שני פסים בהירים לרוחב באמצע הקפוצ'ון מאחורה, ופס אחד מקדימה, כפפות כחולות על ידיו (מסומן מ"ו).

מ.ר של האופנוע הנראה בתמונות הינו מ.ר. 17-761-79 הרשום ע"ש ארז מזרחי המצוי במאסר, אחיו של המשיב (מסומן נ"א).

יובהר כי מהמצלמות בתוך הסניף נראה במועד ובשעה הרלוונטיים- ביום 24.11.16 שעה 14:07, האדם שעל האופנוע עם אותם בגדים ומבצע את השוד, ולאחר מכן בורח לאותו מקום ממנו הגיע לסניף (מסומן מ"ו). ג. מן הכלל אל הפרט

מבחינת חומר החקירה, בד בבד עם מבחני הפסיקה לעניין בחינתן של ראיות נסיבתיות בשלב זה של מעצר עד תום ההליכים, מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה נגד המשיב בשני האישומים.

ראשית, יש לציין כי מתיאורם של עדי הראייה באישום השני, עולה תמונה קוהרנטית ואחידה לגבי תיאורו של השודד- הן מבחינת פרטי לבושו והן מבחינת תאורו הפיזי.

כך, הקסדה שחבש השודד בעת השוד, כפי שעולה מעדותם של כל עדי הראייה שנכחו בסניף באישום הראשון, וכפי שאף נראה בברור במצלמות האבטחה מעת האירוע, דומה לזו שנמצאה בחניון עפר סמוך לסניף הבנק, באופן שאף מתיישב עם כיוון הימלטותו של השודד בהתאם לעדויות הנ"ל, ובה- נמצא דנ"א של המשיב.

יתרה מכך, לגבי הקסדה - פרט שנמסר ע"י מיכל דרורי לפיו זוכרת כי ראתה מעין סלוטייפ בצד ימין של הקסדה- מתיישב לחלוטין עם זה שנמצא על גבי הקסדה הנ"ל באופן שמבסס כי מדובר בקסדת השודד (מסומנים כ"ו ו-5). כמו כן נמצאו נעליים בסמוך לסניף הבנק- ואף בהם נמצא דנ"א של המשיב.

בנקודה זו יוער, כי אף אם קיים בשלב זה ספק בדבר היותן של נעליים אלה זהות לנעליים הנראות על רגלי השודד בעת האירוע, הרי שעדיין- אין בידי המשיב לספק הסבר המניח את הדעת להימצאותן של נעליים, אותן נעל בהכרח בשלב מסוים, במקום בו נמצאו.

בנוסף, תאורו הפיזי של השודד, כפי שעולה מעדותם של עדי הראייה ועובדי הבנק, וכפי שנראה היטב במצלמות האבטחה, מתיישב עם מבנהו של המשיב, והגם שאין בכך די כדי לזהותו- הרי שאין באלו כדי לפגום במידת התאמתו לשודד.

בכל הנוגע לאישום השני, הרי שכאן נראה השודד כשהוא רוכב לסניף הבנק וממנו, לאחר ביצוע השוד, על גבי אופנוע שמספר הרישוי שלו נראה בברור במצלמות האבטחה, ושייך לאחיו של המשיב, ומשמש את המשיב באופן תדיר. לא זו בלבד שהמשיב בחקירתו מודה כי הוא משתמש באופנוע, וכך אף אשת אחיו, אלא שממזכר מיום 7.12.16 עולה כי שימוש זה תועד שעה שרס"מ מיכאל אפרימה הגיע לבית המשיב בבני ברק, ביחד עם השוטרת נויט עסיס והשוטר ישראל באגיו, והשלושה צפו במשיב כשהוא מגיע לביתו רכוב על קטנוע זה, חובש קסדה שחורה, והקטנוע צולם על ידם לאחר שהמשיב עלה לביתו (מסומן כ' וכ"ג).

יש לציין כי חלק ניכר המבסס קיומן של ראיות לכאורה כנגד המשיב, מעבר לעדויות וחומר הראיות שנאסף, עניינו- העדר הסברים סבירים מצד המשיב להימצאות דנ"א, שתיקתו בחקירה פעמים רבות בנקודות מהותיות, והתנהגותו המפלילה במהלך החקירה.

לא התעלמתי מהעובדה כי ה-DNA של המשיב נתפס על חפצים ניידים, ועל בית המשפט לתת דעתו לקיומו של הסבר "תמים" או גרסה מזכה שיש בהם כדי להסביר את המצאותו בזירה (כך לגבי ט"א עפ' 3834/10 והבה נ' מ.י.). בענייננו לא סיפק המשיב הסבר חלופי להמצאות דגימות ה-DAN שלו על הקסדה והנעליים.

כך, לחלק מהראיות- דוגמת דנ"א בקסדה- המשיב מספק "הסברים" רפים, הנסתרים מיד.

ייאמר כי כבר בשלב זה, הסברו של המשיב - לפיו השתמש בכל מיני קסדות כיוון שעבד בשליחויות במשך זמן רב, נסתר על פניו, בעדותו של מעסיקו האחרון, ממנה עולה כי במהלך חודש נובמבר 2016 עבד רק יום אחד (22.11.16), וכי ממילא השליחים נוהגים להביא קסדות משלהם, ואין במקום ארוניות או שמירת חפצים בהן נשמרות קסדות המשמשות את כלל השליחים (מסומן נ"ו).

לחלק מהראיות- מגיב המשיב בטענה ל"שמירה על זכות השתיקה", בנקודות מהותיות בהן נותר ללא מענה, דוגמת- דנ"א על גבי נעליים שנמצאו בסמוך לסניף.

בנוסף - מחומר החקירה עולות ראיות ברורות לפיהן המשיב מובטל מזה תקופה ארוכה, וצבר חובות רבים המתנהלים במסגרת הוצאה לפועל.

מבירור עולה כי למשיב חשבון בנק בבנק מזרחי בסניף בפתח תקווה ויש לו חובת ע"ס 40 אלף ₪ ולכן חשבוננו עבר לטיפול המחלקה המשפטית ביולי 2015.

הדברים אף עולים במפורש מעדותם של המשיב עצמו וחברו יצחק עוז, כשהאחרון אף הוסיף בעדותו כי שמע מן המשיב אמירה לפיה רוצה לפרוץ או לגנוב על מנת להסדיר את ענייניו הכספיים, באופן שאף מתיישב עם האמירה ששמעה ממנו פקידת הבנק מיכל דרורי בעת השוד - לפיה "אזמבר את הבנק כמו שהבנק זימבר אותי". זאת ועוד, בחומר החקירה קיימות אינדיקציות רבות נוספות שיש בהן כדי לקשור את המשיב לאירועים שבכתב האישום.

כך, מדובר בסניף בנק הקרוב לביתו של המשיב, מרחק של 2.5 ק"מ בלבד בקו אווירי (מסומן ע"א), בחיפוש בביתו נתפסו מכנסי ברמודה מסוג דגמ"ח בצבע בז' הנחזים להיות דומים למכנסיים אותם נראה השודד לובש באירוע השני בעת שרכב על האופנוע (תמונות מסומנות מ"ד, מ"ג), כמו גם העובדה כי בעת עיכובו של המשיב הייתה תגובתו כי "אין לו מה לומר" (מסומן מ').

למותר לציין כי שתיקתו של המשיב, באופן חלקי במהלך חקירתו במשטרה, מעלה כי מבקש להסתיר מידע בנוגע לאירועים, וכי רב הנסתר על הגלוי.

התנהגותו המפלילה של המשיב ניכרת אף בעובדה לפיה סרב מספר פעמים בכל תוקף למסור את קוד הפתיחה של הטלפון הנייד שברשותו.

כך, ממזכ"ד מאת רס"מ יוסף קריץ עולה כי המשיב סרב להתקשר מהטלפון הנייד שלו בנוכחות החוקרים כיוון שלא רצה שיראו את קוד הפתיחה שלו (מסומן צ וכן במ/4) וחזר על סירובו זה למסור את הקוד כעבור יומיים עת התבקש לכך בשנית (מסומן נ"ה).

בהתאם למבחני הפסיקה הנ"ל, יש לציין כי בכל ראייה נפרדת בנסיבות אלה אין כדי להצביע על המשיב בהכרח כמי שביצע לכאורה את שוד הבנק בכל אישום, אולם הצטרפותן של מכלול הראיות, כמו גם הסתברותן (דוגמת הימצאות נעליים וקסדה בסמוך לסניף הבנק שנשדד עם דנ"א של המשיב, כשהוא אף משתמש תדיר באופנוע שעליו נראה השודד מגיע לסניף ונמלט לאחר השוד), בד בבד עם העדר הסברים סבירים מצד המשיב לראיות נגדו והתנהגותו המפלילה - מעידים כי יש בהן פוטנציאל ראייתי להתברר במהלך המשפט ולהוכיח את אשמתו.

יש לציין כי סוגיה חשובה ומהותית בבחינת חומר הראיות נוגעת בנסיבות אלה לשלושת אחיו של המשיב, בעיקר נוכח העובדה כי אף להם רקע פלילי בעבירות המיוחסות למשיב וכי מעורבותם באירועים הייתה יכולה לסבך את המשיב על לא עוול בכפו.

עם זאת, בחינת עניינם של שלושת האחים, שומט את הקרקע תחת האפשרות כי מי מהם היה מעורב באירועים המיוחסים למשיב:

-לאחיו רחמים רמי מזרחי יש עבר פלילי בסמים, ושלוש הרשעות קודמות בגין שוד מזוין בשנת 2015, 2011, ו-2009 בגינם ריצה מאסרים.

אולם ממסמך איתור כליאות בעניינו של אח זה עולה כי במועדי האישומים הראשון והשני- הינו כלוא החל מיום 18.5.15 ועד לעת הזאת (מסומן ע"ה), כשמהצהרתה של ב"כ המבקשת בדיון עלה כי הינו במעמד עצור, ולכן אינו יוצא כלל לסבב חופשות.

-לגבי האח תומר מזרחי- אינו בעל עבר פלילי (למעט תיק סגור וישן משנת 1998 בקבלת נכסים שהושגו בפשע, שנסגר מחוסר עניין לציבור), וממילא לגביו- מרישום מעברי בגבול עולה כי במועדי האישומים הראשון ושני שהה בחו"ל (מסומן ע"ג).

-לגבי האח ארז מזרחי- הינו בעל הרשעות קודמות בעבירות רכוש- ובכלל זה גניבה, הסגת גבול והימורים (מסומן ע"ח). עם זאת מרישום שב"ס עולה כי הינו כלוא מיום 20.12.15 ועד לעת הזאת (מסומן ע"ז), באופן שאינו מתיישב עם מועד האישום השני (אף לגביו הצהירה ב"כ המבקשת כי אינו יוצא לסבב חופשות), אולם ממילא מתמונותיו עולה כי הינו אדם גדול מידות במידה ניכרת בהשוואה למבנה גופו של המשיב באופן בו לא ניתן לבלבל אותו עם מבנה גופו של המשיב (מסומן נ"ב) אף בכל הנוגע לאישום הראשון.

בנסיבות אלה, לאור כל האמור, אני סבורה כי קיים סיכוי סביר לפיו יש בראיות הנסיבות המפורטות לעיל, במידה שיעובדו בהליך העיקרי, להביא להרשעת המשיב, ועל כן הריני קובעת כי קיימות ראיות לכאורה בעניינו של המשיב.

ד. עילת מעצר

עילת המעצר קמה מכוחו של סעיף 21(א)(1)(א) ו-(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), תשנ"ו-1996, נוכח קיומו של יסוד סביר לחשש כי יסכן את בטחון הציבור

וישבש הליכי משפט, מקום בו מתיק החקירה עולות נסיבות של זריקת פרטי לבוש כאמור מיד לאחר ביצוע השוד, נעילת מכשיר טלפון נייד וסירוב לסייע בפתיחתו וכיו"ב.

הגם שלמשיב עבר פלילי מינורי, שעניינו אי הרשעה בגין העלבת עובד ציבור משנת 2013, שאף אינו מתחום עבירות הרכוש, הרי שנסיבות כתב האישום הינן חמורות בצבר שני אירועים בטווח של שנה, בהם נכנס המשיב לסניף בנק, איים על הנוכחים (הגם שלא נראה נשק הלכה למעשה), באחד מהם- איים על פקידת הבנק באמצעות שדכן, וגנב סך של עשרות אלפי שקלים.

בצדק הפנתה המבקשת להחלטתו של בימ"ש זה בעניינו של אחיו של המשיב בת"פ (מרכז) 16122-01-16 מדינת ישראל נ' ארז מזרחי (פורסם בנבו, מיום 11.9.16) בו עמד בימ"ש על החומרה היתרה שבעבירות מסוג זה-

"בבחינת הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה, כבר נפסק לא אחת, כי סניפי בנק, סניפי דואר ומקומות נוספים כדוגמתם, הפכו בשנים האחרונות ל"טרף קל" לביצוע עבירות השוד, כאשר כל רצונם של המבצעים הוא השגת כסף קל. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם הזכות לביטחון אישי ולשמירה על זכות הקניין, הגנה על שלום הציבור והגנה על שלומם ותחושת ביטחונם של העובדים באותם מקומות. חומרתה של עבירת השוד המתבצעת בסניף בנק איננה מסתכמת בפגיעה כלכלית בלבד, אלא גם בפגיעה בקורבנות תמימים - פקידי בנק ולקוחות - אשר חווים פחד ואימה בעת ביצוע העבירה, גם אם היא לא מתבצעת בנסיבות מחמירות."

7. עם זאת, חרף קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר בעניינו של המשיב, הרי שאין בכך כדי לגרוע מן החובה הסטטוטורית שהורנו המחוקק לבחון אפשרות שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

אין להתעלם גם מהעובדה כי אין לחובת המשיב הרשעות קודמות.

לפיכך - אני מורה על קבלת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב - שיבחן את מסוכנותו ואפשרות שחרורו בתנאים/מעצר בפקא"ל עד ליום 16.2.2017 בשעה 08:30.

8. מזכירות בית המשפט תשלח העתק הפרוטוקול לשירות המבחן לצורך יישום ההחלטה.

9. המשיב יישאר במעצר עד החלטה אחרת ויובא לדיון באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום ג' שבט תשע"ז, 30/01/2017 במעמד הנוכחים.